

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμά ήμεις εις τὸν οἰκογενειακὸν κύκλον...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐυφραιδίου τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1914.

ΑΛΗΘΕΙΑ. Μονόκοιμη, συνεπλήρωσες τὰ δεκαπέντε...

Θυμάσθε τὴν προῤῥησιν ἀπάντησίν μου εἰς τὴν ἑξῆς...

Ὡαὶ Ρόδος, ἀπόδειξις τοῦ ἐστάλη ὑπ' ἀριθ. 2.179...

Καὶ ὁ καλὸς φίλος μου Βύρων Κ. Ἀστεριόδης...

Τὸ Θαύλασοπούλι τοῦ Στίου μου γράφει: Ἀπὸ τότε...

Συλλογὴ I. A., εὐχαριστοῦν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ...

Ὡραία ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ἀσπὴ τῆς Εἰρήνης, ἄ. (Μ. Α.)...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Ἰδὴ (0)...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ...

Ὡαὶ Ρόδος, ἀπόδειξις τοῦ ἐστάλη ὑπ' ἀριθ. 2.179...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Νοεμβρίου

434. Δεξιόγραφος

Δύο ζῶα ἂν ἐνοήσω. Τὸν ἐργάτην τὸν πληρώσω.

435. Στοιχειοτονόγραφος

Ἔμαι νῆσος τῆς Ἑλλάδος. Ἄν προσθέσῃς ἓν στοιχεῖον...

436. Δίνιγμα Ἄν μοῦ κόψῃς τὴν οὐράν. Ὅσα τότε ἄλλο θὰ γίνω...

437. Ἀντεροτραμμένη Πυραμὶς \*\*\* + \*\*\* = Ἑυρωπαϊκὴ πρωτεύουσα...

438. Ἐπιγραφή Σ Ι Ε Μ Τ Ρ Τ Ν Ο Α Ρ Α Ν Ν Ο Π

439. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων Ἀντωνυμία - Ἀντωνυμία = Ἀντωνυμία + Ἄνωθι - Μετωπῆ = Φωνήεν + Ὀμηρικὸς ἦρω - Μουσικὸς Φθόγγος = Μέλος τοῦ προσώπου

440. Ποικίλη Ἀκροστιχίς Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κατωθί: ἑξατομῶν λέξεων...

441. Μικτὸν φθ - π - γος - ο - α - εσα - ο ο Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρασιατοῦ

442. Γρίφος Ὀλυμπος Ἰ. Λ. ἄσπρο Πάρνης στανά Πεντέλη

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 38ου ΦΥΛΛΟΥ

- ΑΘΗΝΩΝ: Γ. Θ. Νικολάου, Γ. Πετρονάκης, Αλ. Θ. Νικολάου, Σοφ. Ν. Παυλίδης, Λεων. Α. Χαρμοπούλης, Θ. Ν. Φαγιανάς, Δ. Ορ. Κατσάρας, Λεω. Μ. Λεοντίδης, Γ. Α. Κοκκίνης, Κ. Δ. Ἐλευθεροδάκης, Εὐαγγελία Ν. Σκόδου, ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονιοπούλου, ΑΙΓΙΝΗΣ: Εὐφ. Σ. Ζέρβα, Μικρὸς Παναγιῆς, ΑΡΓΟΥΣ: Αἰδόνιος Ἡπειρος, ΒΟΛΟΥ: Αλ. Κ. Χονδρός, Α. Κ. Λυμαρδόπουλος, Σαλπικητὴς Ἐφρόδου, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χαρ. Λιαπάκης, ΘΗΒΩΝ: Σωτ. Παπαγγέλου, ΚΑΛΑΜΩΝ: Στυλ. Δ. Καρμπαλιώτης, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δ. Γεφ. Δεσφίλλας, ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ: Νέμηρ τοῦ Δεμουῦ, ΛΑΜΙΑΣ: Κ. Χρ. Ἐλασσόνας, ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Διαφροστέφης Βασιλεῦς, Π. Παπακλιῶ, Βασ. Λαγός, ΛΕΜΕΣΟΥ: Θ. Ν. Ρωσσίδης, ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ἀπόγονος Χατζηχρίστου, ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Δ. Σταματοπούλος, ΠΑΤΡΩΝ: Σπυριδούλα Κ. Τσιαντζή, Πατρὶνὸν Ναυτοπόλου, Ζωή Π. Λέλου, Μικρὸς Ἐδελπὸς, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Γ. Παπαδάκης, ΣΥΡΟΥ: Νικ. Ι. Βάτης.

Τῶν εὐχρονῶν τὴν λύσιν τὰ ὄνοματά ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΦΡΑΓΚΙΑΣ ἐν Ἀθήναις καὶ ΣΠΥΡΙΔΟΥΣ Κ. ΤΣΕΝΓΕΡΗ ἐν Πάτραις, οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς 10-κτωβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας...

Table with subscription rates and publication info. Columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEU ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια) Ὁ Γζούλης μάλιστα ἐτόλμησε νὰ μι...

Ὁ Ἑβραῖος Σίμων ἦτο πασίγνωστος ἀπὸ τὴν Ταγγερὴν ὡς τὸ Φῆξ καὶ ἀπὸ Φῆξ ὡς τὴν Καζαμπλάνκαν.



Ἐγράφε. Ὁ ὑποφαινόμενος... (Σελ. 310, στ. γ')

λον μυστικὰ. Πρα- πεζίτης, δανει- στής, τοκογλύ- φος, μεταπράτης πολυτίμων κο- σμημάτων. Με τὴν ἰδίαν προθυ- μίαν ἐπραγμα- τεύετο μίαν ὑπό- θεσιν ὀλίγων δε- καρῶν, καὶ μίαν ὑπόθεσιν ἑκατὸν χιλιάδων φρά- γκιων. Ἐφοροῦσεν ἓνα παλιρ, κί- τρινο μπυρνούζι, ξεβαμμένον ἀπὸ τὴν βρογχὴν καὶ τὴν ἤλιον ἄλλ' ἐθεωρεῖτο ὑπερ- πλουτος, ἑκατομ- μυριούχος. Ἐδῆροῦσεν ὁ ἴδιος τὸ κάρρον του, ὅταν ἐπήγαιεν εἰς τὸ καλάτι νὰ πα- ραδώσῃ τὸ λάδι του' ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ εἰσέρχεται κάπου-κάπου ἀπὸ κρυφὴν θύραν εἰς τὰ ἰδιαιτέρως δωμάτια τοῦ Μουλαῖ-Ἀρδελιζῆ καὶ νὰ διαπραχ- ματευέται με αὐτὸν ὑποθέσεις μυστηριώ- δεις. Εἶλε-λοιπὸν ἰσχυρὰν προ- στασίαν καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐδίστασε νὰ προσφέρῃ, εἰς τοὺς δύο μικροὺς Ἰάλλους τὴν ἐκδούλευσιν ποῦ τοῦ ἐζήτησαν. Ἐγνωστὰ ὅμως, μετ' τὸ ἀζημίωτον. Ὁ γέρω - Σίμων δὲν παρεῖχε δωρεάν εἰς κανένα τὸ παραμιγρὸν. Καὶ μάλιστα παρήλα- θεν ὁ κίνδυνος, ἐζήτησεν, ὡς εἰ- δομεν, ἀπὸ τοὺς φυγάδας τὴν ἀ- μειβὴν ποῦ τοῦ εἶχαν ὑποσχεθῆ.

Ὁ Γζούλης, πρὶν ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησίν του, ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ τὸν ἐρωτᾷ: — Μποροῦμε νὰ βγοῦμε; ... δὲν ὑπάρχει πλέον κίνδυνος; — Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Ἑβραῖος, σὰς ἐγγυώμαι. Ὅλοι οἱ στρατιώ- ται ποῦ σὰς κληροῦσαν, ἐγύρι- σαν εἰς τὸ Φῆξ-ἐλ-Ντζεδιδὸ καὶ



Ἡ δυστυχὴς μητέρα ἔλαλε σπαρακτικὰ...

δὲν θὰ ξαναγοῦν. Ἐχουν τὴν ἰδέα, ὅτι σὰς ἐσκότωσε ὁ σιδηρόδρομος. — Λαμπρὰ λοιπὸν! ἀνέκραξεν ὁ Γζού- λης. Καὶ με δυσκολίαν, διότι ὑπέφερον ἀκόμη ἀπὸ τὰς πληγὰς του, ἐξήλαθον ἀπὸ τὸ βα- ρεῖο. Ὁ Λουλοῦ τὸν ἐμίμηθη. — Καὶ τώρα ἄς μιλήσωμε, εἶπεν ὁ γέ- ρω-Σίμων μετ' τὸ γλυκύτερον μειδιάματ' του, ἐκεῖνο ποῦ ἔκαμνε ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πᾶρῃ χρήματα. Ἐξέτεινεν ἤδη τάρκατικὰ του χέρια, μετ' τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἴψαιεν χαρτονομί- σματα' ἀλλ' ὁ Γζούλης τὸν ἀπεγοήτῃσε γρήγορα λέγων: — Σὰς εὐχαριστοῦμε πάρα πολὺ γιὰ τὴν πολυτίμη συνδρομὴν σας' με λύπη μου ὅμως πρέπει νὰ σὰς ὁμολογήσω, ὅτι δὲν ἔχομε πεντάρρα! Ὁ Ἑβραῖος ὠχρίασεν, ὡς νὰ τῷ ἀπήθ- θυναν τὴν δεινοτέραν τῶν ὕβρων. — Τί; ... τί; ... τί; ... ἐφιθύρι- σεν εἰς τρεῖς διαφόρους τόνους. Ὑποσχέ- θήκατε καὶ τώρα ἀρνεῖσθε νὰ πληρω- σετε; ... Ἄ, μ' αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε! Ἄκουσ' ἐκεῖ! Μὴ σὰς πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ,

πώς θα γελάσετε τον μπάρπα - Σίμωνα;  
 Ο Έβραϊός ήταν θαυμάσιος εἰς τὸν θυμὸν του. Τὰ πράσινα ματάκια του ἐτόξευαν ἀστράπες ὀπίσω ἀπὸ τὰ κοκκάλινα γυαλιά του, τὰ μαύρα τὸ γένειά ἐσειόντο ὡς νὰ τὰ ἐφυσσοῦσαν ἀέρας, καὶ τὸ ἰσχνόν, τὸ νευρῶδες σῶμά του συνεστρέφετο ὡς εὐλύγιστον καλῶμι.

Ο Λουλού ἐφοβήθη τὸσον, ὥστε ἔσπευσε νὰ τῷ εἶπῃ:

— Δὲν ἔχουμε χρήματα τώρα, ἀλλὰ ἄμα βροῦμε τὸν πατέρα μου, θὰ ἔχουμε πολλά, πολλά.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ πατέρας σου; ἠρώτησεν ὁ γέρον - Σίμων.

— Ο κ. Ρισανέλ.

— Ο μεγαλέμπορος, ἀπὸ τὸ Παρίσι;

— Μάλιστα. Τὸν γνωρίζετε;

— Τὸ ὄνομα Ρισανέλ εἶνε γνωστότατον ἐστὶν ἐμπορικὸν κόσμον. Ἐλαί λοιπὸν υἱὸς του, μικρὸ μου φίλε;

Καὶ ἡ συνομιλία, ἡ ὁποία ἤρχισε τὸσον ἄσχημα, ἔλαβεν εὐθὺς καλλιτέραν τροπὴν.

Ο Έβραϊός ἐδύλεπε, ὅτι ἡ ἀσχημασία του δὲν τὸν εἶχεν ἀπατήσῃ καὶ ὅτι, σάξων τοὺς νεαροὺς ἐκείνους δραπέτας, εἶχε κάμῃ πολὺ καλὴ ἀδουλειά...

— Τελοςπάντων, ἠρώτησεν ὁ Τζούλης περιέργως πῶς γνωρίζετε σεῖς τὸν κ. Ρισανέλ;

— Διάβολε! ἀπεκρίθη ὁ Έβραϊός μ' ἀφοῦ ἦλθε εἰς τὴν Καζαμπλάνκα;

Ο Λουλού ἐξέβαλε κρυφὴν γαργῆ.

— Τότε λοιπὸν... ἠρώτησε μὲ τρέμουσαν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν φωνήν, τότε λοιπὸν... ἔβλεπε πῶς βρίσκονται ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμμά;

Ο γέρον προσεπάθησε νὰ ἐνθυμηθῇ.

— Ἡ μαμμά σας, εἶπε, δὲν εἶνε μιὰ ὡραία κυρία, στοργυλοπρόσωπη, παχειά, μὲ μαύρα μαλλιά, στρωμένα καλὰ ἐπὶ μέτωπον;

— Ναί, ναί, ἀκριβῶς! ἀνέκραξεν ὁ Λουλού. Ὡ, καλὴ μου κύριε Σίμων! πητέ μου πῶς εἶνε οἱ γονεῖς μου! πητέ μου γρήγορα!

Ἀδιστακτικῶς ὁ Έβραϊός ἀπεκρίθη:

— Τὴν τελευταία φορὰ πῶς πῆγα εἰς τὴν Καζαμπλάνκα, ἦταν ἐκεῖ. Τούς εἶδα ἐπὶ Γαλλικὸ Προξενεῖον.

Ὁρισμένως, ἡ τύχη ἐμειδία τώρα πρὸς τοὺς νεαροὺς Παρισίνους. Ο Θεοπέμπτος ἐκεῖνος γέρον, ὅχι μόνον εὐρέθη ἐμπρὸς των μὲ τὸ κάρρον του εἰς τὴν κατάλληλον στιγμὴν διὰ νὰ τοὺς σώσῃ, ἀλλ' ἤξευρε καὶ πῶς εὐρίσκειτο ὁ κ. Ρισανέλ!

Ο Τζούλης διηγῆθη τότε εἰς τὸν Έβραϊόν τὰς περιπετείας των. Τῷ ἐξήγησε πῶς ἦλθον εἰς τὸ Μαρρόκον διὰ θαλαμηγοῦ, ἡ ὁποία ἐμπροσπολήθη, πῶς συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Κατακτητοῦ, πῶς διέφυγαν ἀπὸ τὰς χεῖράς του, καὶ πῶς ἐκρίναν ἐφρόνιμον νὰ δραπετεύσουν ἀπὸ τὸ παλάτι πρὸ

τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τρομεροῦ ἀρχιληστοῦ.  
 Οπου δ' Έβραϊός Σίμων δὲν ἀσημαίνει τὸ ἐμπόριόν του.

Ο γέρον ἤκουσε τὴν μακρὰν διήγησιν σιωπῶν, θωπεύων τὴν γενειάδα του καὶ κινῶν κάθε τῶσον τὴν κεφαλὴν ἐπιδοκιμαστικῶς.

Ὁρραίνετο ἓνα καλὸν κέρδος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἐννοοῦσαν ὅμως τὴν ἀτιμωμένην ἀποκτήσῃ, ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ κάπως διακριτικῶς. Ἐνόμιζεν, ὅτι θὰ ἔκαμνε μίαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν «τοῖς μετρητοῖς», κ' ἐδύλεπε τώρα ὅτι ἦτο «ἐπὶ πιστώσει». Πάλιν καλὰ!

— Φίλοι μου, εἶπεν, ἂν ἐνόησα καλὰ, ἐπιθυμαῖτε νὰ ἐπανεύρετε τὸν κ. Ρισανέλ τὸ γρηγορώτερον.

— Ναί, ναί, ἀπεκρίθησαν μαζὶ νὰ παιδιά; καὶ μόλις τὸν βροῦμε, θὰ σοῦ μετρήσωμε τῆς τέσσαρες χιλιάδας φράγκα.

Γλυκύτερον μειδίαμα ἐφώτισε τὴν μορφὴν τοῦ γέροντος.

— Ἄ, ὅχι, εἶπε, τώρα πᾶς δὲν φθάνουν τέσσαρες χιλιάδες... Ὡς μὲν δώσετε εἰς οὖν.

Ο Τζούλης ἐδοκίμασε νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Τί, τί; ἐφώναξε. Μὰ δὲν ἐσυμφωνήσαμε τέσσαρες;

— Δότε μὲς καὶ δέχομαι, ἀπεκρίθη ἡσύχως ὁ γέρον, τείνων τὴν χεῖρα.

Ο Τζούλης ἐνεύσεν ὅτι δὲν ἔχουν.

— Βλέπετε, ὑπέλαβεν ὁ Σίμων, ὅτι δὲν ἀθετῶ ἐγὼ τὴν ὑπόσχεσί μου, ἀλλὰ σεῖς;... Δίχρον λοιπὸν εἶνε νὰ κερδίσω κ' ἐγὼ καὶ παραπάνω.

Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα, ὁ Έβραϊός ἐβγαλεν ἀπὸ τὸν σάκκον του μίαν πένναν, ἓνα κοκκάλινον καλαμῆρι κ' ἓνα φύλλον χαρτί.

— Γράψε ἐδῶ, ὅτι θὰ σοῦ πῶ! εἶπεν εἰς τὸν Λουλού.

Ο Λουλού συνουλοῦθη διὰ τοῦ βλέμματος τὸν σύντροφόν του, ὁ ὁποῖος ὕψωσε τοὺς ὤμους.

— Γράψε, ὅτι θέλω, τὸν συνεβούλευσε ὁ κατεργάρας μᾶς ἔχει ἐπὶ χεῖρα του.

Ο Σίμων ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ ἀτενίσας τὸν Τζούλην, εἶπε:

— Καὶ βέβαια σὺς ἐγὼ ἐπὶ χεῖρα μου.

Ἄν δὲν μὲ κάμνεται τὸ χαρτί ὅπως τὸ θέλω, στέλνω ἀμέσως ἓναν ἀνθρωπὸν μου ἐπὶ παλάτι καὶ τοὺς εἰδοποιεῖ πῶς εἶσθε ἐδῶ.

— Μὰ μόνο παληάνθρωποι ὑπάρχουν ἐς αὐτὸ τὸ Μαρρόκον; ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης.

— Ἄν ὅμως ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον, ἀπαθέστατος πρὸς τὴν ὕβριν, μὲ τὸ κάμνεται, θὰ σὺς πᾶς μὲ τὸ καραβάνι μου εἰς τὴν Καζαμπλάνκα, γὰρ νὰ βρῆτε τὸ μπαμπᾶ καὶ τὴ μαμμά.

— Γράφω, εἶπεν ὁ Λουλού. Ὑπαγόρευσε μου.

Ἡ χερὰ ἔλκυεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Έβραίου.

— Γράψε, εἶπεν. Ὁ ὑποταγόμενος...

— Λουδοβίκος Ρισανέλ...

— Λουδοβίκος Ρισανέλ, ἀναγγαρίζει ὅτι χρεώσεται εἰς τὸν κ. Ἰσακ Σίμωνα, ἔμπορον, τὸ ποσὸν τῶν...

Ἐδῶ ὁ γέρον ἐσταμάτησεν ὀλίγον καὶ ἐξηκολούθησε:

— Τὸ ποσὸν τῶν τριάντονα χιλιάδων φράγκων, τὸ ὅποσον τῷ ὑπεσχέθη ἐπειδὴ μὲ ἔσωσε τὴν ζωὴν.

— Μὲν ἔσωσε τὴν ζωὴν, ἐπανέλαβεν ὁ Λουλού.

— Καὶ τώρα ὑπόγραψε.

— Ὅριστε.

Ο Έβραϊός ἐστράφη πρὸς τὸν Τζούλην.

— Ὑπόγραψε καὶ σὺ ἀπὸ κάτω: ἐθεωρήθη καὶ ἐνεκρίθη.

Ο σπουδαστὴς ἐβαλε τὰ γέλια.

— Τί σημασία, εἶπεν, ἔχει ἡ δική μου ὑπογραφή! Ἄς εἶνε ὅμως, ὄριστε!

Καὶ ἀφοῦ ὑπεγράφη (ἀδυνάτως) καὶ ἐχρονολογήθη τὸ «χαρτί», ὁ γέρον Σίμων, μειδιῶν, τὸ ἔκρυψεν εἰς τὴν τσέπην του καὶ ἀνήγγειλε:

— Τώρα, ἀγαπητοί μου φίλοι, εἴμεθα σύμφωνοι. Ἄν θέλετε, πᾶμε νὰ βροῦμε τὸ καραβάνι μου, πῶς μὲ περιμένει ἐπὶ τῆς καὶ τοῦ Μουλαί - Ἐντρίς... Θὰ ἰδῆτε τί ὡραῖο καραβάνι πῶς ἔχω... Πενήντα μουλάρια, ἄλογα καὶ κάρρα φορτωμένα ἐμπορεύματα.

— Καὶ σὲ πόσας ἡμέρας θὰ εἴμεθα εἰς τὴν Καζαμπλάνκα; ἠρώτησεν ὁ Τζούλης.

— Σὲ δύο ἑβδομάδες, τὸ πολύ.

— Καλὰ, μπάρμπα - Σίμων, πᾶμε ἐπὶ καραβάνι σου.

Τὰ παιδιὰ ἀνέβησαν εἰς τὸ κάρρον, διότι ὁ Τζούλης δὲν ἠμποροῦσε νὰ περιπληθῇ, κ' ἐξέκινήσαν.

— Ἐ, αὐτὴ τὴ φορὰ, μὲ φρίσκειται, ὅτι τὰ βιβλιὰ μᾶς ἐτελείωσαν! εἶπε φαιδρότατος ὁ σπουδαστὴς πρὸς τὸν μικρὸν του φίλον. Τώρα πᾶμε εἰς τὴν Καζαμπλάνκα.

Σὲ δεκαπέντε ἡμέρας, θὰ ἀναγκασθῆς τοὺς γονεῖς σου!

— Τὸ ἐλπίζω κ' ἐγὼ! ἀπεκρίθη ὁ Λουλού. Καὶ ἦτον καιρὸς, γιὰτί ξέρεις, μεταξύ μας, ἄρχισα νὰ βαριέμαι τὰς περιπετείας. Φθάνει πιά. Τώρα θέλω τὴν ἡσυχία μου.

Ἄλλ' ὡς θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς τῆς ἱστορίας, αἱ περιπέτειαι τοῦ Λουλού Ρισανέλ δὲν ἐτελείωσαν ἀκόμη.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ψαράκι, πῶς ὅτι νὰ βρῆθῃ Ὁρέγεται νὰ τὸ γευθῇ Καί, μὲς ἐπὶ τοῦ ρεύμα τὸ βαθύ, Κυνηγητὸ τοῦ κάνει, — Μιὰ μέρα θεὰ γελασθῇ, Ἀπὸ τὰ γκίστρι θὰ πιασθῇ, Καὶ θάμπη ἐπὶ τηγόνη!

(Βυζηνός)

(\*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου σελ. 366.

**ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ**

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ  
 (Συνέχεια ἴδε σελ. 307)

Χάρης εἰς τὸ νέον του ἐπάγγελμα, τὸ ὅποσον δὲν θὰ ἐκίνοι τὰς ὑποφίας κανενός, ὁ Έρβελίν ἤλπιζε νὰ κάμῃ ἐκεῖ τὴν γνωριμίαν τῆς συμμορίας, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ, ἐν ἡ περιπτώσει μερικῶ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς θὰ διέφευγον ὅταν, τὴν μίαν μετὰ τὰ μεσάνυχτα, θὰ ἐπῆρχετο αἰφνιδίως ἡ Ἀστυνομία.

Ὅσον τὸ βράδυ ἐμπαινόβγαίναν πελάται. Ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ἤρχισαν νὰ ἐρχονται εἰς τὴν ταβέρναν καὶ ἀνθρώποι μὲ «ἀσχημα μούτρα».

Ὅλοι αὐτοὶ δὲν ἀνῆκον εἰς τὴν συμμορίαν Πλόκ. Οἱ περισσότεροι ἦσαν καινοὶ ἀλλῆται, ὅχι καὶ τὸσον ἐπικίνδυνοι. Ὁ Έρβελίν ἠσύχασεν, ἄμα εἶδεν ὅτι ὅλοι τὸν ἐπαίρναν διὰ τὸν τακτικὸν ὑπῆρξεν καὶ τὸν ἐφώναζαν Γιάννην.

Τὰ μεσάνυχτα ἀκριβῶς, πέντε πρόσωπα μὲ βλέμματα ἄγρια καὶ καχύποπτα, ἐβασαν εἰς τὴν ταβέρναν, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀπὸ μῆκος ἰδιαίτερον δωμάτιον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐφώναξαν:

— Γιάννη! ἐδῶ εἴμαστε! τὸ νοῦ σου!

Ο Έρβελίν ἐγνώρισε δύο ἀπὸ τὴν συμμορίαν Πλόκ: Τὸν Κόρακα καὶ τὴν Ὀχιά.

Τούς ἐσεβρίσισε μὲ ὀλην του τὴν ἀταραξίαν. Φαίνεται ὅτι ὁ ἀληθινὸς Γιάννης ἦτο καὶ αὐτὸς «τοῦ σχοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ», διότι οἱ κακούργοι συνωμολοῦσαν ἐμπρὸς του σχεδὸν ἐλεύθερα.

Ἐφαίνοντο ἀνυπόμονοι, ἀνήσυχοι, πῶς δὲν ἐβλεπᾶν τὴν κόρην τοῦ ζωγράφου Ἀρνώ.

— Γιατί δὲν ἔρχεται; ἔλεγεν ἡ Ὀχιά. Καὶ ὅμως ἐμείναμε σύμφωνοι! νὰ κλέψῃ σήμερον τὸ ζαφεῖρι. Μήπως δὲν ἐπῆγε νὰ πάρῃ τὸ γράμμα;

Ἐκτόπισε μισὴ μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

— Δὲν θάρῃ πια τέτοια ὦρα! εἶπεν ὁ Κόρακας.

Ἡ συνομιλία τότε ἐγενικεύθη μεταξύ τῶν πάντε συμμοριτῶν καὶ μετ' ὀλίγον μετεβλήθη εἰς φιλονικίαν.

— Δὲν εἶνε κατάστασις αὐτὴ! ἔλεγεν ἓνας μᾶς φορτώνουν τῆς πιδ ἐπικίνδυνες δουλειᾶς καὶ μᾶς δίνουν τὰ λιγώτερα κερδῆ, ἐνῶ οἱ ἀρχηγοὶ ἔχουν τὰ περισσότερα, χωρὶς νὰ κάμνουν τίποτα.

— Ἐγὼ, εἶπεν ἓνας ἄλλος, ἔπρεπε νὰ ἤμουν αὐριο βράδυ εἰς τὴν δουλειὰ τῆς ὁδοῦ Λαβερτύ, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, μὲ ἐβγαλάν.

— Μὰ ποῖος θὰ πᾶ; ἠρώτησεν ἡ Ὀχιά.

— Ὁ «Ἄλλος», ὁ Μπογιατζῆς κ' ὁ Μαχαίρας. Ὁ Λέλεκας καὶ τὸ Γαῖδουράγκαθον θὰ κάμουν καρτέρι.

— Ὅλο οἱ ἴδιοι! εἶπεν ὁ Κόρακας. Ἐγὼ φεύγω αὐριο γιὰ νὰ ἰδῶ τὰ Μουσεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν πῶς δὲν τὰ ξέρω.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἰς τὴν διπλανὴν σάλαν ἐγενεε ταραχὴ καὶ ὁ Έρβελίν - Γιάννης εἰσώρμησεν εἰς τὸ ἰδιαίτερον λέγων χαμηλοφώνως:

— Τὴν πάθαμε! πάλι ἡ Ἀστυνομία! Καμμιὰ δεκαρία ἀστυφύλακες, μὲ τὸν Δυβάλ καὶ τὸν Φεράν ἐπὶ κεφαλῆς, ἔκαμιν ἐφοδὸν εἰς τὴν ταβέρναν, ὅπου ὑπῆρχον καμμιὰ εἰκοσάρια θαμνίνες.

— Ὑψῆλα τὰ χεῖρα! ἐφώναξεν ὁ Δυβάλ. Νὰ μὴ κινήθῃ κανένας!

Τὰ ρεβόλβερ τῶν ἀστυφυλάκων ἦσαν ἐσταμαμένα ἐναντίον τῶν κακούργων. Ὁ Γιάννης ἠθέλησε νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Ἐ! ἐφώναξε, τί κάνεται ἐκεῖ; Νὰ μᾶς σκοτώσωτε θέλετε; Ἐμεῖς εἴμαστε τίμιοι ἀνθρώποι! Σεῖς εἴσθε δολοφόνοι!

— Τί φωνάζει αὐτός; εἶπεν ὁ Δυβάλ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνεγνώρισε τὸν μετῆμερισμένον Έρβελίν.

— Φωνάζω τὸ δικὸν μου! ὑπέλαβεν ὁ Γιάννης.

— Πολὺ καλὰ! ἐφώναξεν ὁ Δυβάλ. Ἀστυφύλακες, πιάστε τον κ' αὐτὸν μὲ τοὺς ἄλλους! (\*) ἐμπρός!

Ο Έρβελίν, σδαρῶτατα, ἐστάθη νὰ τοῦ βάλουν τὰς χειροπέδας, καὶ μετὰ μίαν ὥραν εἰσῆρχετο καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ ὀμίλου τῶν συλληφθέντων κακούργων, εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

13. — «Ὁ Πλόκ! Δὲν εἶνε ὁ Πλόκ!»

Ἐβέλασαν πολὺ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ τὸ λάθος τοῦ Δυβάλ, ὁ ὁποῖος συνέλαβε σοβαρῶς καὶ τὸν φίλον τοῦ Έρβελίν, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ. Δι' αὐτὸ ἦτο λιγανὴ πειραγμένος.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐφόδου ὠφείλετο τῶν ὄντι εἰς τὸ τέχνασμα τοῦ Έρβελίν. Ἀλλὰ δὲν εἶχε καιρὸν νὰ δέχεται συγχαρητήρια. Τὸν ἀπεσχόλουν τώρα πρὸ πάντων τ' ἀόριστα ἐκεῖνα πῶς εἶχεν ἀκούσῃ τὴν νύκτα εἰς τοῦ μπαρμπα - Λεζάρ.

Κάποια κλοπὴ θὰ ἐγένετο τὴν ἐπομένην νύκτα, ἐκεῖ-κάπου εἰς τὴν ὁδὸν Ρεωμόρου ἢ τὴν ὁδὸν Λαβερτύ. Τίποτε ἄλλο, πλέον

(\*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου σελ. 307.



«Μετῆμερισθῆν εἰς γέροντα ἐφημεριδοποιήν...» (Σελ. 311, στ. γ')

ὠρισμένον, δὲν ἤξευρε. Τοῦ ἐφθάνεν ὅμως τὸ ὄνομα «Λαβερτύ» πῶς τὸ ἤκουσε καθαρά. Διὰ τὸν πολυμήχανον ἀστυνομικὸν ἦτο μίαν πληροφορία πολὺτιμος.

Μετῆμερισθῆν τότε εἰς γέροντα ἐφημεριδοποιήν, κουρελιάρην, καὶ ἐστὶ ἀγνωρίστος ἐκόλλησεν, ἀπὸ τὰς δέκα τὸ πρῶν) εἰς ἓνα πεζοῦλι, εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ρεωμόρου καὶ Λαβερτύ. Ἐκρατοῦσε δέσμη ἐφημερίδων καὶ μὲ βραγχὴν γερωντικὴν φωνήν, τὴν ὁποίαν ἀπεριμείτο θαμάσια, ἐφώναξε:

— Οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου καὶ τ' ἀξήτητα κέρδη, δέκα λεπτά!

Ἐκεῖ, εἰς τὴν διασταύρωσιν ὅπου ἐκάθητο, ἦτο ἓν ἀργυρομοιβεῖον. Ὁ Έρβελίν, χωρὶς νὰ φαίνεται, φωνάζων ὀλονεν τὰς ἐφημερίδας του, ἐπρόσσεχε τὰ συμβαίνοντα εἰς αὐτὸ τὸ μαγαζί. Καὶ συνέβαιναν πράγματα περιέργη, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἀστυνομικὸς διέβλεπε τὸν δάκτυλον τοῦ Πλόκ.

Τὸ πρῶν, εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας ὁποῦ ἦτο τὸ ἀργυρομοιβεῖον, ἔσπασε, φαίνεται, κάποιος σωλὴν κ' ἐπροξένησε πλημμύραν. Δι' αὐτὸ ἔστειλαν βιαστικὰ καὶ ἐφώναξαν τρεῖς ἐργάτας ὑδραυλικούς, οἱ ὁποῖοι κατέβησαν εἰς τὸ ὑπόγειον διὰ νὰ διορθώσουν τὸν σωλὴνα καὶ νὰ τρομπάρουν τὰ νερά.

(Ἐπεται συνέχεια)

**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ**

α.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

ΡΑ	ΣΟ	ΠΑ	ΝΗΣ	ΜΗΣ
ΔΡΟ	ΠΟ	ΜΟΣ	ΣΙ	ΜΑΣ
ΣΧΟΣ	ΛΕ	ΛΑ	ΛΩ	ΠΑ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε νεωτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν.

β.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νοσταλγίας

P1ss - f\*\*t - d\*\*c\*\*t - q\*\* - \*\*l\*\*nc\*

